

معرفی یک محوطه باستانی در اردبیل: گوشاتپه

مژده مجیری و مرضیه زارع خلیلی

و برای نتیجه‌گیری کلی نیاز به بررسیهای کلی‌تر سفال در این دشت و کاوش‌های علمی است و از آنجا که هر تپه به سهم خود می‌تواند در شناسایی و معرفی پیشینه سفال در دشت اردبیل مهم و تأثیرگذار باشد، نگهداری و حفظ آنها به تلاش بیشتری نیاز دارد.

گوشاتپه

در دشت اردبیل آثار اورارتوبی شامل بقاوی‌ای معماری، کتیبه‌ها، و آثار فرهنگی دیگری به دست آمده است. نزدیک‌ترین محلها به اردبیل یکی در «ورزان» با بقاوی‌ای معماری و دیگری در سراب و نیز در راه سراب به اردبیل با کتیبه‌های اورارتوبی است.

این منطقه همچنین جزو قلمرو اشکانیان بوده است. ایالت «بالاسگان» در غرب دریای مازندران واقع بود و نیز ایالت «آرمن» ارمنستان از جمله مناطق تحت نفوذ اشکانیان بودند (ویسهوفر: ۱۳۸۱؛ ۱۸۳). از میان مدارک بدست آمده مربوط به این دوران در منطقه مذکور می‌توان به قلعه «اولتان» در دشت مغان در نزدیکی رود ارس و نیز کاوش در گورستان گرمی^(۱) و... اشاره کرد.

محل مورد بررسی در این مقاله، گوشاتپه، در کنار راه ورودی اردبیل از سوی آستانه (ورودی شمال شرقی) رو به روی ایستگاه تلویزیون اردبیل قرار دارد و به همین دلیل به تپه تلویزیون معروف شده است. در حالی که مردم محلی آنرا گوشاتپه (تپه دو تابی) می‌گویند، در واقع از دو تپه کنار هم تشکیل شده است (تصویر ۱).

گوشاتپه در دنباله دشت وسیع اردبیل قرار دارد. تپه‌ای که در کنار جاده قرار دارد، برش خورده است و احتمالاً به هنگام ساخت جاده این برش

دوآمد سفال در دشت اردبیل هیچگاه به طور کامل مورد بررسی قرار نگرفته است. در اینجا به بررسیهایی که از سوی گروهها و در مکانهای مختلف انجام شده، اشاره‌ای کوتاه می‌شود: «هانری راک دمرگان در سال ۱۲۸۰ خورشیدی در گورستانهای پیش از تاریخ در شمال شرقی آذربایجان

بخصوص اردبیل و ناحیه تالش حفاریهای انجام داد. سفال این ناحیه با سفال‌هایی که برادران دمرگان در سالهای ۱۲۶۷ و ۱۲۶۹ خورشیدی در قفقاز و تالش روسیه به دست آورده‌اند خویشاوندی نزدیک دارد. اشیاء مختلفی که از گورستانهای زیر زمینی اردبیل به دست آمد متعلق به اوایل هزاره دوم تا هزاره اول پیش از میلاد است» (رفیعی: ۳۷۷؛ ۹۳).

طبق اطلاعات موجود چالز برنس و گروه وی در بررسیهایی که در محدوده مشکین شهر انجام داده‌اند به تعدادی سفال منقوش دست یافتند که می‌توان آنها را به دوره هخامنشی و اشکانی نسبت داد (هرنیک: ۱۴۳؛ ۱۳۷۶).

و نیز در بررسیهای باستان‌شناسی که در قلعه کهنه مشکین شهر انجام شد، هیأت باستان‌شناسی با توجه به نمونه سفال‌هایی که در یکی از دیوارهای قلعه به دست آمد گمان بر وجود استقرارهای پیش از ساسانی و اشکانی دارند. «برخی از این خود سفال‌ها خاکسترنی/سیاه و برخی قرمز است که با رنگ قرمز و قرمز اخراجی نوارهایی بر رویشان ترسیم شده است» (پور بخشنده: ۱۳۷۶) و نیز باید به کاوش‌های آقای کامبختش فرد در گورستان اشکانی گرمی معان به سال ۱۳۴۴ شمسی و بررسیهای آقای ارنی هرنیک درباره سفال اشکانی در این منطقه اشاره کرد. هر کدام از این حفاریها و بررسیها را نمی‌توان به کل دشت تعمیم داد

اشیاء سنگی

الف- در کنار یکی از سوراخهایی که قبلاً حفر و سپس پر کرده بودند، قطعه سنگ رسوبی بسته آمده که به نظر می‌رسد قسمتی از یک ظرف (؟) باشد که کاربرد آن نا معلوم است. شاید بتوان آنرا جزو صفحه‌ای برای خرد کردن یا ساییدن یا نوعی سنگ ساب و یا سنگ زیرین یک آسیای دستی کوچک طبقه‌بندی کرد. سنگ آسیب فراوانی دیده است.

ب- سنگ کوچکی که سطح مسطح آن اثار رنگ قرمز را به خود دارد. (رنگی که روی برخی قطعات سفالی بسته آمده از همین تپه می‌بینیم).

ج- قطعه سنگ رسوبی با نقش هلال بر سطح آن (قطعه شکسته از سنگی بزرگتر) (تصویر ۵).

بقایای استخوانی

در سراسر تپه، قطعاتی از قسمتهای مختلف خرد شده اسکلت انسان و حیوان نیز دیده می‌شود. تقریباً در بالا و مرکز تپه حفره دایره شکل، عمودی با قطر تقریبی یک متر توسط حفاران فاچاق ایجاد شده است. در کنار این حفره قسمتی از فک حیوان اسب سان دیده شد (تصویر ۷).

سفال اشکانی

فکر می‌کنیم به طور کلی می‌توان با مقاهمیم مورد نظر موافق بود، گرچه حدس می‌زنیم «سبک اردبیل» ادامه تولیدات دوره فراهخامنشی (Post-Achaemenid) تا قرن دوم پیش از میلاد است. رنگ نقوش غالب مات و به رنگ‌های قرمز روشن، قرمز نارنجی یا قهوه‌ای تیره است (Haerinck).

بیشتر سفالهای اشکانی در منطقه شمال غرب کشور به ویژه اردبیل به رنگ قهوه‌ای تیره مایل به سیاه یا قرمزاند که سطح آنها با دست پرداخت شده است. پیاله‌ها عموماً بدنه و دیواره محدب و لبه ساده دارند و ظروف با طرح بدنه کشته با گردن گشاد و مقعر و لبه ناوданی آبریزدار است (توحیدی ۱۳۷۸: ۱۸۳). عاب گلی قرمز برای پوشش و نیز عاب گلی قهوه‌ای مایل به قرمز برای تزیین نیز از جمله روشهای مورد استفاده برای تزیین در دوران اشکانی است.

پیش از این به حفره‌ای در بالای تپه اشاره شد، با رفتمند به درون حفره به راحتی می‌توان ۴ لایه باستانی را براساس تنفس رنگ خاک تشخیص داد.

استخوانهای سالم، ذرات سفید آهکی و استخوان سالم، خاکستر و مواد آلی، استخوانهای کاملاً پوسیده (تصویر بالا تنگ با دهانه شبدری (گلابی شکل) که آفای کامبixin فرد از گرمی به دست آورده‌اند)

نمونه برخی از کفهای بسته آمده، (شکل ۱) در ظروف عصر آهن از حسنلو، خوروین، تپه دین خواه وجود دارد. لوله و دهانه شبدری را در میان سفالهای حسنلو III و زیویه می‌توان دید و نیز لبه ناوданی. این فرم لبه (شبدری) از همین دوران بر روی لوله دیده می‌شود تا اینکه در دوران بعدی تنها بر دهانه ظاهر می‌شوند. می‌توان این احتمال را در نظر داشت که با حفاری در این تپه به قبور اشکانی دست پیدا کنیم. این

صورت گرفته است. تپه مورد نظر سمت راست تپه دیگر نسبت به جاده ورودی شهر می‌باشد که تنها هنگام ورود به شهر قابل روئیت است و نسبت به سطح هموار دشت حدود ۴ متر ارتفاع دارد. زمینهای کشاورزی از کنار تپه شروع و در دنباله دشت گسترشده‌اند. امروزه بر روی تپه درخت کاری انجام گرفته است. در جانب شرقی و جنوب غربی این تپه دو تپه دیگر دیده می‌شود. در سطح تپه حفره‌های فراوانی دیده می‌شود، برخی عمیق و برخی دوباره پر شده است. تعدادی از این حفره‌ها توسط قاچاقچیان حفر شده است و تعدادی توسط حیوانات- احتمالاً سگ- که جای جای تپه را برای یافتن استخوان حفر کرده است. هر دو عامل انسانی و حیوانی در کنار درختکاری بر روی تپه سبب بیرون آمدن و خرد شدن سفالها و استخوان‌ها و در نهایت منجر به وارد آمدن آسیب فراوان به تپه و آثار آن شده‌اند (تصویر ۳).

در سطح تپه قبور دوران اسلامی پراکنده است. با توجه به حفره‌ای که تقریباً در بالا و مرکز تپه ایجاد شده است، می‌توان فهمید که در چندین دوره از این تپه به عنوان قبرستان استفاده شده است.

سفال

۱- سفالهای بدون عاب

الف: تکه سفالی با دهانه شبدری یا همان فرم گلابی شکل با خمیر نخودی/اجری و پخت نا مناسب و شاموت شن و مواد کانی و گیاهی، احتمالاً مربوط به دوران پارتی شبیه آنچه در گورهای خمره‌ای گرمی یافت شده است (شکل ۲۸). تزیین: باند بر جسته حلقه بر گردن و رنگ قرمز بر شانه.

شکل = تنگ با دهانه شبدری (۲).

ب: سفال شاخن «سبک اردبیل» با مشخصه زمینه کرم یا بُز و نقوش قرمز رنگ می‌باشد (شکل ۱۳-۱۴).

ج: قسمتی از سفال باله ناوданی (شکل ۱۷).

د: قسمتی از لبه- بدنه، با لبه برگشته به بیرون و بدنه مقعر و تزیین موجودار بر لبه و عاب قهوه‌ای مایل به قرمز بر روی دهانه (شکل ۱۵).

ه: قسمتی از لبه و بدنه قدح/کاسه با فرم گل لاله‌ای یا به طور دقیق لبه عمودی و مقعر با فرم بدنه کشته و خمیر اجری که در قسمت لبه تا کمی از بدنه با رنگ قرمز تزیین یافته است (شکل ۱۸).

از مشخصات سفال دوره اول اشکانی در منطقه جنوب غربی سفالهای به شکل پیاله با لبه عمودی و مقعر و پایه و کف صاف و کاسه‌های گود با بدنه نازک است یا کاسه‌هایی با بدنه زاویه‌دار و گاه بدنه کشته مانند با نیمه گود و کف مدور تقلیدی از ظروف فلزی دوران هخامنشی (توحیدی ۱۳۷۸: ۱۷۸).

۲- سفالهای عاب دار

الف: سفال با نقش کنده زیر عاب پاشیده به رنگ‌های زرد، سبز، قهوه‌ای (شکل ۲۹-۳۰) (۵).

ماسه. رنگ: قرمز آجری / قهوه‌ای روشن. تزئین=؟ اندازه=ضخامت لبه ۳۵ میلی‌متر.

۱۲- ساخت: چرخ ساز و دسته دار. شاموت و کمی سنگ ریزه. رنگ=صورتی/نخودی و داخل قهوه‌ای روشن. تزئین=؟ اندازه=ضخامت لبه ۴ سانتی‌متر و ضخامت بدنه ۱۲ میلی‌متر.

۱۳- ساخت=؟ نیمه ظرفی/معمولی قسمتی از بدنه (؟) شاموت=مواد کانی و درصد بسیار کمی گیاهی. رنگ=نارنجی. تزئین=دو نوار قرمز رنگ به صورت افقی و تزئین داغدار. اندازه=ضخامت ۲۵ میلی‌متر (سبک اردبیل).

۱۴- شکل=پیاله. ساخت=چرخ ساز نیمه ظرفی. شاموت=مواد کانی و شن و دانه‌های بلورین شفاف (؟) رنگ=قرمز آجری/نخودی با پوشش به رنگ سفال در داخل. تزئین=طرح انتسابی سه شاخه‌ای در کف داخلی به رنگ قرمز. اندازه=قطر کف: ۵ سانتی‌متر و ضخامت بدنه ۶-۵ میلی‌متر (سبک اردبیل).

۱۵- شکل=کاسه- لبه. ساخت=چرخ ساز و ظرفی. شاموت=مواد کانی. رنگ=قرمز آجری/نارنجی با مغز قرمز. تزئین=لبه برگشته موچار، لعب گلی قهوه‌ای مایل به قرمز بر دهانه- بند داغدار بر شانه. اندازه=قطر دهانه ۲۲ سانتی‌متر، ضخامت بدنه ۴-۵ سانتی‌متر.

۱۶- شکل=خرمه (؟) ساخت=چرخ ساز و معمولی بدنه و شانه. شاموت=مواد کانی. رنگ=قرمز با مغز دوده زده. تزئین=نخودی نوارهای افقی بر جسته زیر دهانه. اندازه=قطر دهانه ۲۶ سانتی‌متر.

۱۷- شکل= (؟) ساخت=چرخ ساز. شاموت=ذرات ماسه. رنگ=آجری با لعب گلی رقیق نخودی. تزئین=لعب نخودی نوارهای افقی بر جسته زیر دهانه، اندازه=قطر دهانه ۲۶ سانتی‌متر.

۱۸- شکل=کلسه و لبه. ساخت=چرخ ساز. شاموت=شن و ماسه و مواد کانی. رنگ=قرمز آجری. تزئین=لعب گلی قرمز بر لبه و قسمتی از بدنه. اندازه=قطر دهانه ۲۰ سانتی‌متر، ضخامت بدنه ۷ سانتی‌متر.

۱۹- شکل=کاسه و لبه. ساخت=چرخ ساز. شاموت=ذرات ریز ماسه و مواد کانی. رنگ= (؟) تزئین=بنده‌ای فرو رفته افقی و موازی نزدیک لبه (بر میانه) اندازه=قطر دهانه ۲۸ سانتی‌متر.

۲۰- شکل=خرمه (؟) ساخت=چرخ ساز. شاموت=شن و ماسه و مواد کانی. رنگ=قرمز آجری با مغز دوده زده. تزئین=انگشتی بر لبه. اندازه=قطر دهانه ۱۲ سانتی‌متر، ضخامت بدنه ۳ سانتی‌متر.

۲۱- ساخت=چرخ ساز. شاموت=مواد کانی- گیاهی. رنگ=آجری تزئین=band بر جسته افقی.

۲۲- شکل=پیاله. ساخت=چرخ ساز. شاموت=مواد کانی و شن و ماسه. رنگ=نخودی/قرمز. تزئین=آثار رنگ قرمز بر روی لبه و درون ظرف.

۲۳- شکل=کاسه. ساخت=چرخ ساز. شاموت=مواد کانی- گیاهی- ماسه. رنگ=نارنجی/نخودی. اندازه=ضخامت کف ۴. سانتی‌متر بدنه ۵-۶ میلی‌متر.

۲۴- شکل=کب. ساخت=چرخ ساز. خشن. شاموت=مواد کانی - شن - مواد گیاهی درشت. رنگ=قرمز آجری. تزئین=ندارد. اندازه=ضخامت ۶-۷ میلی‌متر.

احتمال را وجود سفال سبک اردبیل و سفال دهانه شبدری که نمونه آن در گورهای خمره‌ای اشکانی یافت شده قوی می‌کند.

مشخصات سفال‌ها

سفال‌های بدون لعب

الف: سفال دست‌ساز

۱- ساخت: دست‌ساز، شاموت: مواد معدنی، رنگ: نخودی/ قرمز. تزئین: بیرون ظرف لعب گلی نخودی- دود زده.

۲- شکل= (؟) کف. ساخت: دست‌ساز- خشن، شاموت: مواد کانی- شن، دانه‌های آهکی- درصد کمی ساقه درشت گیاهان- سنگ ریزه- رنگ: قرمز آجری / نارنجی با لعب غلیظ قرمز رنگ در بیرون. تزئین ندارد.

ب: سفال چرخ‌ساز

۳- شکل=دیگ. ساخت=چرخ ساز و معمولی. لبه و دسته. شاموت=مواد کانی و شن + درصد بسیار کمی گیاهان. رنگ=قرمز آجری / نخودی با مغز دود زده. تزئین=ناخنی بر دسته و حکاکی با نوک شنی به صورت M بر سطح دهانه، خطوط داغدار موازی در جهت داخل. اندازه=قطر ۷ سانتی‌متر ضخامت بدنه ۱ سانتی‌متر.

۴- شکل: دیگ. ساخت=چرخ ساز و نیمه زبر، لبه و دسته + قسمتی از بدن (کاربردی). شاموت: رس و شن + درصد بسیار کمی گیاهی بلورهای شفاف (؟) رنگ: قرمز آجری با مغز دود زده. تزئین=خطوط داغدار بر انتهای دسته و تزئین حکاکی شانه‌ای بر شانه. اندازه=قطر دهانه ۲۱ سانتی‌متر، ضخامت بدنه ۴-۸ سانتی‌متر.

۵- شکل: دیگ. ساخت=چرخ ساز و معمولی. لبه و بدن. شاموت=مواد کانی و ماسه. رنگ=قرمز آجری با مغز دود زده با پوشش رقیق نخودی/ قرمز آجری. تزئین=ناخنی بر دسته. اندازه=قطر ۱۹ سانتی‌متر، ضخامت بدنه ۱۱-۱۲ میلی‌متر.

۶- شکل: کاسه مقعر. ساخت=چرخ ساز و معمولی، نیمه زبر، لبه و بدن. شاموت=مواد کانی و شن + درصد بسیار کمی گیاهی. رنگ=قرمز آجری با مغز دوده زده. تزئین: لعب قهوه‌ای تیره بر لبه/دهانه، تزئین حکاکی شانه‌ای بر شانه و قسمت بر جسته که احتمالاً تکرار شونده است. اندازه: قطر ۲۹ سانتی‌متر، ضخامت بدنه ۱۱-۱۲ میلی‌متر.

۷- ساخت: چرخ ساز کاربردی. شاموت=مواد کانی شن و بلورهای ریز شفاف. رنگ: نارنجی/نخودی با مغز دوده زده. تزئین=خطوط نامنظم داغدار بر خارج بدن. اندازه=ضخامت بدنه ۶-۷ میلی‌متر.

۸- ساخت=چرخ ساز و معمولی، لبه. شاموت=مواد معدنی و ماسه. رنگ=قرمز آجری با گلابه نخودی در داخل و خارج با پخت مناسب. تزئین=ندارد. اندازه=ضخامت بدنه ۱۱ میلی‌متر و لبه ۸ میلی‌متر.

۹- ساخت: چرخ ساز و نیمه ظرفی با پخت نامناسب. شاموت=مواد کانی و شن. رنگ=قهقهه‌ای با مغز دود زده. تزئین=لعب قهوه‌ای مایل به قرمز بر لبه و لعب گلی از جنس سفال بر داخل و خارج. اندازه=ضخامت بدنه ۳ میلی‌متر.

۱۰- ساخت: چرخ ساز و نیمه ظرفی با پخت نامناسب. شاموت=مواد

۲- گوشته. درختکاری که بر سطح تپه انجام گرفته نیز خود یکی از عوامل جدی آسیب رسان تپه است. گستردگی و وسعت تپه در تصویر به خوبی نمایان است. زمینهای کشاورزی درست در کنار این تپه قرار دارد. در میان شیارهای این زمینها نیز تکه سفالها پراکنده‌اند که ممکن است در اثر شخم زدن زمین بیرون آمده باشند و با احتمالاً از همین تپه توسط انسان یا حیوان در زمین‌های اطراف پراکنده شده باشند.

آ- در این دو تصویر حفره‌های ایجاد شده توسط انسان و حیوان -که به احتمال قوی سگ برای یافتن استخوان بوده- دیده می‌شود که عمل دیگری در کنار درختکاری در آسیب رساندن به تپه است.

۵- قطعه سنگ پیدا شده در کنار یکی از حفره‌هایی که حفاران غیرمجاز کنده‌اند سنگی رسوبی است و قسمتی از یک نقش یا کنده‌کاری دایره‌شکل را بر خود دارد. این نمونه سنگ بومی همین منطقه باید باشد زیرا مانند آن را در مناطق دیگر نیز پیدا کردیم. قطعه سنگ دیگری نیز بدست آورده‌یم که گمان می‌رود قطعه‌ای از سنگ زیرین یک آسیای دستی باشد. جنس سنگ از همین نوع در تصویر است. سنگ رسوبی که در اثر عوامل جوی بسیار آسیب دیده گویی زمان زیادی می‌گذرد که آن را از زیر خاک در آورده و همان جا رها کرده‌اند.

۶- قطعه‌ای سفال بر سطح تپه.

۷- قسمتی از فک یک اسبسان در کنار حفره ایجاد شده توسط حفاران غیر مجاز در مرکز تپه.

پن نوشته‌ها:

۱- حفاری گرمی در سال ۱۳۴۴ خورشیدی توسط آقای کامبیخش فرد انجام گرفته است.

۲- آقای کامبیخش فرد در طی حفاری سال ۱۳۴۴ فرم دهنه شبدری را یافته‌اند. که کامبیخش فرد، سیف الله، سفال و سفالگری در ایران، ص ۴۲۵.

۳- این فرم لبه رادر دوران مختلف از جمله دوره آهن III و دوران اشکانی نیز داریم.

۴- این مشخصات از ویرگی‌های سفال اشکانی است.

۵- از قرن سوم هجری سفال بالا عاب پاشیده وجود دارد.

منابع:

هرینکه اونی

۱۳۷۶ سفال ایران در دوران اشکانی، ترجمه حمیده چوبک، چاپ اول، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.

بوریخشنده خسرو

۱۳۷۶ گزارش‌های باستان‌شناسی، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.

رفیعی، للا

۱۳۷۷ سفال ایران از دوران پیش از تاریخ تا عصر حاضر، چاپ اول، تهران: یسالوی.

کامبیخش فرد سیف الله

۱۳۸۰ سفال و سفالگری در ایران، تهران: فتوس.

توحیدی، فائق

۱۳۷۸ فن و هنر سفالگری، تهران: انتشارات سمت.

ویسه‌ور، یوزف

۱۳۸۱ ایران باستان، ترجمه مرتضی ثاقب فر، تهران: فتوس.

-Haerinck, E.

Painted Pottery of the Ardeabil style in Azerbaidjan
(Iran). Iranica Antiqua XIII

۲۵- شکل = گلدان. ساخت = چرخ ساز. خشن. شاموت = مواد کانی و گیاهی. رنگ = نخودی/قهوہ‌ای روشن. تزین = ندارد. اندازه = ضخامت بدنه ۱۱-۱۰ میلی‌متر.

۲۶- شکل =؟ ساخت = چرخ ساز-معمولی. شاموت = مواد کانی - کمی گیاهی و ماسه. رنگ = نخودی. تزین = اندازه = ضخامت کف ۵-۶ سانتی‌متر و ضخامت بدنه ۸-۷ میلی‌متر.

۲۷- شکل = دربوش. ساخت = چرخ ساز. شاموت = کلنی - شن - گیاهی (دانه‌های ریز طالبی) رنگ = قهوه‌ای روشن / نارنجی. تزین = فرو رفتگی با شن نوک تیز بر لبه و کف به صورت زیگزاگ خطوط ناگار در جهت چرخ بر لبه و کف.

۲۸- شکل = تیگ - شانه - دهنه شبدری (گلابی) ساخت = چرخ ساز معمولی با مغز دوده‌زده. شاموت = گیاهی-معدنی - شن. رنگ = کرم-آجری. تزین = یاند بر جسته حلقه بر گردن و رنگ قرمز بر شانه.

سفال لعابدار

۲۹- ساخت = چرخ ساز. شاموت = رس - شن - دانه‌های سیاه رنگ (؟) و درصد کمی گیاهی ریز. رنگ = قرمز آجری-اندکی دودزگی در پایه (پخت ناکافی) تزین = نقش کنده زیر لعاب در کف (خورشید) - عاب پاشیده. به رنگ‌های زرد سبز، قهوه‌ای.

۳۰- ساخت = چرخ ساز با پخت کاملاً مناسب. شاموت = خاک رس با دانه‌های سیاه رنگ در اندازه ماسه. رنگ = قرمز آجری/قهوہ‌ای. تزین = عاب سبز سیر بر لبه و داخل بدنه با خطوطی به رنگ سیاه / سبز بسیار سیر. اندازه = ضخامت لبه ۲ سانتی‌متر و ضخامت بدنه ۷ میلی‌متر.

شکل ۱. شکل (۲-۳): سفالینه‌های دست ساز. شکل (۴-۵): فرم دیگر لبه و نسته - چرخ ساز.

شکل ۷: کلسه مقعر. چرخ ساز-معمولی. شکل (۱۲-۸): فرم لبه‌های چرخ ساز. شکل (۱۳-۱۴): سفالینه‌های سبک اریبل.

شکل ۱۵: چرخ ساز طریف. تزین لبه بر گشته موجود. شکل ۱۶: خمره چرخ ساز-معمولی، مغز سفال دودزده می‌باشد.

شکل ۱۷: سفال لبه ناوادانی - شکل ۱۸: سفال گل لاله‌ای، عاب گلی قرمز بر لبه و قسمتی از بدنه.

شکل ۱۹: کلسه - لبه، چرخ ساز. شکل ۲۰: خمره (؟) چرخ ساز، مغز دود زده شکل ۲۱: بدنه.

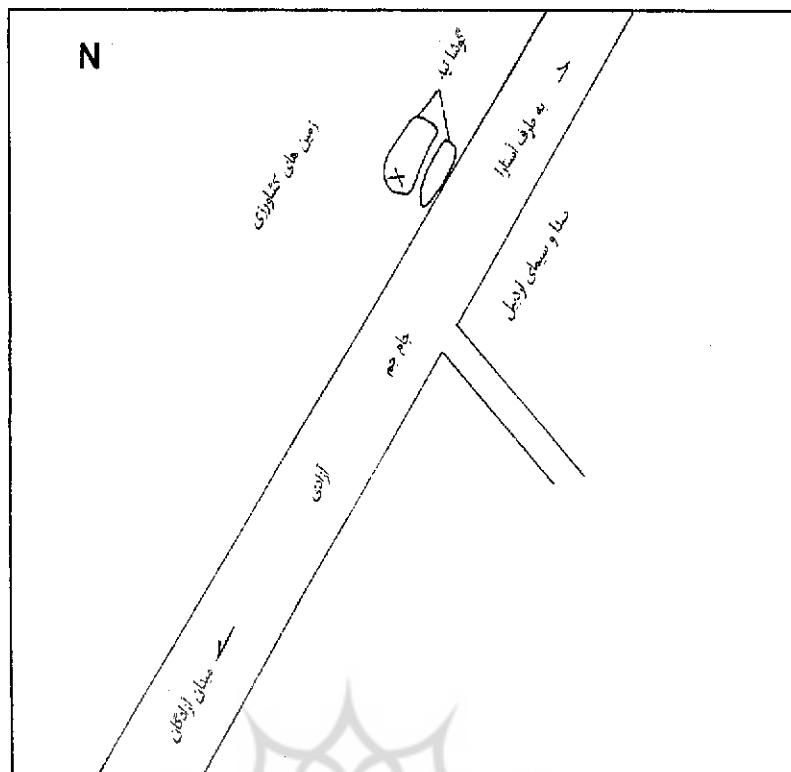
شکل ۲۲: لبه صیقلی به رنگ آجری با مغز دودزده چرخ ساز.

شکل (۲۶-۲۴): نمونه کفهای یافت شده از گوشانه.

شکل ۲۷: دربوش. شکل ۲۸: دهنه شبدری یافت شده در سطح تپه.

شکل (۲۹-۳۰): سفال با نقش کنده و عاب پاشیده با رنگ‌های زرد سبز، قهوه‌ای.

شکل (۳۰-۱): سفالهای سطحی.

۱. موقعیت گوشایی

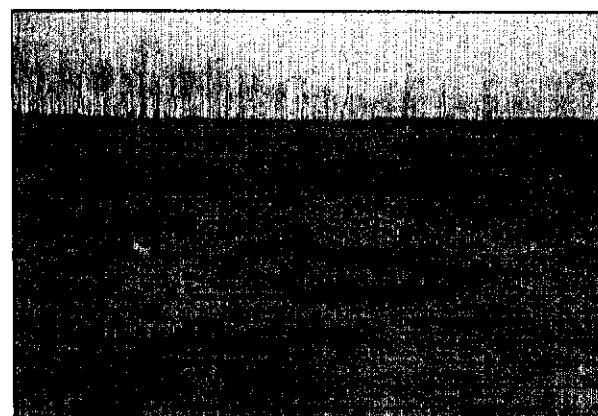
.۳

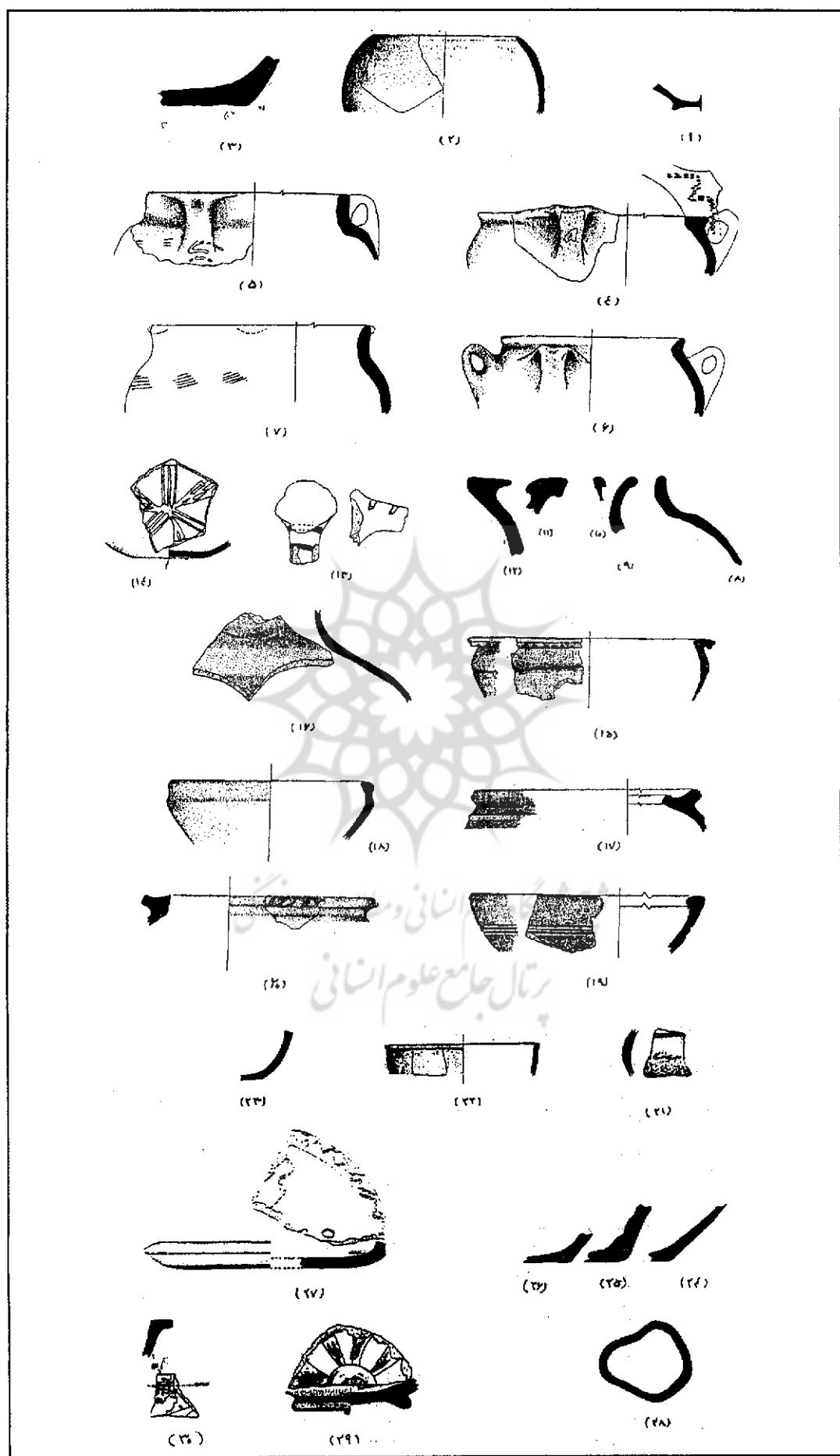
.۴

.۵

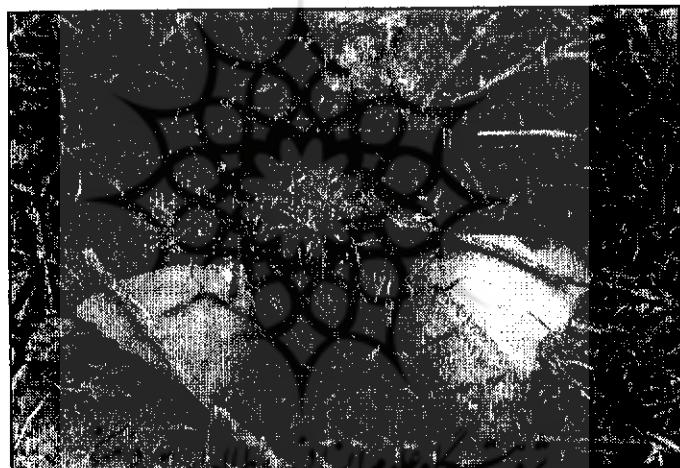
.۶

جدول سفال گوشابه

دست ساز	مجموع	بنه و لوله	دسته و لبه	سننه	لبه	کف
۱۵	۱۶۳	۲	۵	۱۳	۳۹	۲۲

تریینات:	قالبی	حکاکی	لعلب پاشیده	لعلب از دهانه	لعلب کلی قرمز	سیک از دهانه	لعلب کلی قرمز				
۱	۱۵	۱	۴	۱۳	۳	۵	۲	۱	۱	۱	۱

۶

۷